

Költő és mentora

Ezt a különös kapcsolatot Pék Pál életében elsősorban Fodor Andrást jelentette, s barátsággá nemesült az idő teltével. Az alábbi levélrészletet egy másik költőbaráttól, Csorba Győzőtől idézem, 1980-ból. Ekkor Pék Pál második kötetének kiadását szorgalmazta, és Kormos István támogatása ellenére a kötet kiadását nem akarta vállalni a Szépirodalmi Kiadó. Efeletti elkeseredésében írt levelére válaszolt Csorba Győző költő, a pécsi Jelenkor főmunkatársa. A levél hangulata vigasztaló és támogató.

Kedves Pali,

szomorúan olvastam leveled. Megértem elkeseredésedet. Kissé féltem attól, hogy ez történik. Azt hiszem, a legrosszabb időpontban jelentkeztél kötetteddel. A nehéz gazdasági helyzet miatt a kiadók egyre zordabbak.

Verseidről a Szépirodalmi véleménye ellenére sem mondhatok mást, mint amit mondtam. Én kiadhatónak tartottam és tartom gyűjteményedet.

Igen helyesen teszed, ha az írásról nem mondasz le, azt viszont nem helyeslem, hogy a nyilvános szerepléssel föl akarsz hagyni. Szerintem éppen az ellenkezőjét kéne csinálnod; még gyakrabban ostromolnod a szerkesztőségeket versekkel. Csak így tudnád biztosítani Magadnak azt a helyzeti erőt, ami a kiadáshoz segítené. Hogy hány éves vagy és lesz-e néhány év múlva, azt jól tudod, hogy az érték szempontjából lényegtelen.

Külföldi üdvözlő lapodra – egyébként köszönöm – és régebbi leveledre nem válaszoltam, mert úgy éreztem, hogy nem igényelnek választ.

Hát csak ne keseredj el! Tudom, hogy szép frázisnak hat, főként a Te mostani lelkiállapotodban, de mégse írhatok mást, mint hogy a költőnek a kudarc is anyag, élmény lehet az íráshoz.

Baráti üdvözléssel.

Csorba Győző

